

ne til offentligheden, medmindre udvalget har besluttet andet.

I modsætning til den nugældende bestemmelse i forretningsordenens § 8, stk. 5, 2. pkt., omfatter bestemmelsen alene videregivelse af oplysninger om *forhandlinger* i udvalget. Faktuelle oplysninger, som er kommet frem under et udvalgs møde, kan således videregives, medmindre der er tale om fortrolige oplysninger.

Det forudsættes dog i overensstemmelse med tidligere praksis, at udvalgsmedlemmerne normalt vil kunne referere de førte forhandlinger i deres respektive partigrupper, når disse skal tage stilling til de forskellige forslag, og at et udvalgsmedlem over for offentligheden kan redegøre for de synspunkter, som vedkommende selv har gjort gældende i udvalget, blot andres synspunkter ikke refereres.

Har forhandlinger været ført om sager, hvis fortrolige behandling er særlig lovhjemlet, kan adgangen til at videregive oplysninger dog være yderligere begrænset, og selv gengivelse på gruppemøder kan være udelukket.

Forretningsordenens eneste sanktionsbestemmelse, § 29, angår handlinger i forbindelse med forhandlingerne i salen og skriftlige indlæg i forslag og betænkninger. I Folketinget kan overtrædelse af fortrolighedsprincippet således alene medføre en påtale fra Folketingets formand under Tingets forhandlinger, f.eks. hvis udvalgsforhandlinger refereres. Folketingets formand eller Præsidiets vil desuden ved behandling af eventuelle forelæggelser af sager om overtrædelse af referatforbudet kunne udtale sig om de generelle principper herom.

Den foreslåede bestemmelse om forbud mod videregivelse af oplysninger om forhandlinger i et udvalg må i sig selv alene anses for en ordensforskrift. Overtrædelse heraf foreslås ikke særskilt sanktioneret ud over muligheden for påtale, hvis overtrædelse sker i Tinget, jf. forretningsordenens § 29.

Såfremt der ved videregivelse af oplysninger fra et udvalgs møde samtidig er tale om videregivelse af oplysninger, der efter lov eller anden gyldig bestemmelse er fortrolige, vil overtrædelsen kunne sanktioneres ved påtale efter straffelovens § 152 eller efter særlovgivningen.

Til nr. 4

Efter ændringsforslaget er udgangspunktet fortsat, at udvalgenes møder holdes for lukke-

de døre, og at der ikke må refereres fra forhandlingerne i et udvalgs møde.

Ændringsforslaget giver dog hvert udvalg mulighed for at træffe beslutning om at give offentligheden adgang til et udvalgs møde eller til bestemte dele af udvalgs mødet.

Bestemmelsen kan praktiseres således, at et udvalg i en bestemt sag beslutter, at offentligheden skal have adgang til udvalgets møde. Praksis kan også udvikle sig således, at et udvalg (efterhånden) beslutter, at offentligheden skal have adgang til visse punkter på udvalgets dagsorden, f.eks. samråd med ministre og modtagelse af deputationer, medmindre det i den konkrete sag skønnes mest hensigtsmæssigt, at behandlingen foregår for lukkede døre.

Det er hvert udvalg, der ved almindelig flertalsafgørelse træffer beslutning om, hvorvidt offentligheden skal have adgang til udvalgets møde eller dele heraf.

I Sverige foregår udvalgs møderne som udgangspunkt bag lukkede døre, men et udvalg kan beslutte, at et udvalgs møde helt eller delvis skal være offentligt, når det drejer sig om at indhente oplysninger.

I Norge foregår udvalgs møder for lukkede døre. Der er imidlertid etableret en prøveordning, hvorefter et udvalg kan beslutte, at møder, hvor udvalget modtager mundtlige forklaringer fra personer, som udvalget selv anmoder om at møde, eller som anmoder om at forelægge oplysninger for udvalget (såkaldte høringer), holdes for åbne døre.

Den foreslåede ændring ville give mulighed for at indføre en tilsvarende ordning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 3 om den praktiske tilrettelæggelse af offentlighedens overværelse af et udvalgs møde og om videregivelse af oplysninger fra udvalgs møder.

Til nr. 5-7

Ændringsforslagene indbærer, at dele af den aftale, der er indgået mellem regeringen og Folketinget om principper for planlægning af lovgivningsarbejdet, optages i forretningsordenen. Formålet hermed er i højere grad at forpligte både Folketingets medlemmer og regeringen.

Ad nr. 5

Efter ændringsforslaget bør hovedparten af de lovforslag, regeringen varsler i sin åbnings-